

DIGITALISERING VAN HET RECHT
EN CONSUMENTENBESCHERMING

DIGITALISERING
VAN HET RECHT EN
CONSUMENTENBESCHERMING

Reinhard STEENNOT
Gert STRAETMANS
(editors)

Digitalisering van het recht en consumentenbescherming
Reinhard Steennot en Gert Straetmans (eds.)

© 2019 Intersentia
Antwerpen – Cambridge
www.intersentia.be

Coverafbeelding: Tetiana Vitsenko – Alamy Stock Photo

ISBN 978-94-000-1028-4
D/2019/7849/66
NUR 822

Dit boek is eveneens digitaal beschikbaar op www.jurisquare.be.

Alle rechten voorbehouden. Behoudens uitdrukkelijk bij wet bepaalde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande toestemming van de uitgever.

Ondanks alle aan de samenstelling van de tekst bestede zorg, kunnen noch de auteurs noch de uitgever aansprakelijkheid aanvaarden voor eventuele schade die zou kunnen voortvloeien uit enige fout die in deze uitgave zou kunnen voorkomen.

VOORWOORD

Binnen de Europese Unie wordt reeds sedert verscheidene decennia aandacht besteed aan de bescherming van de consument. Zowel het Europese Handvest, het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie, de Richtlijnen betreffende de bescherming van de consument als het Hof van Justitie stellen daarbij een hoog niveau van consumentenbescherming voorop. De vraag rijst of de (in het verleden) ontwikkelde concepten en regels in verband met consumentenbescherming de hedendaagse consument nog wel voldoende beschermen, alsook of zij voldoende zijn aangepast aan de recente technologische ontwikkelingen. De ontwikkeling en het gebruik van moderne technologieën heeft immers het laatste decennium een belangrijke impact gehad op wat wordt aangeboden (bv. digitale inhoud en digitale diensten), de wijze waarop goederen en diensten worden aangeboden (bv. via geautomatiseerde besluitvormingsprocessen), de wijze waarop verbintenissen worden uitgevoerd (bv. mobiele betalingen, gebruik van de *blockchain*-technologie), de afdwinging van consumentenrechten (bv. langs elektronische weg) en zelfs op de persoon die goederen en diensten aanbiedt (bv. in de deeleconomie). Bij de analyse van de bescherming van de digitale consument stelt men *enerzijds* vast dat de Europese wetgever op een aantal domeinen reeds heeft ingegrepen om rekening te houden met de recente technologische ontwikkelingen, *anderzijds* dat voor een aantal andere vragen nog steeds moet worden teruggevallen op (niet-aangepaste) traditionele concepten en regels.

Dit boek vormt het verslagboek van de door het Interuniversitair Centrum voor Recht & Consument (UGent – UAntwerpen) georganiseerde studiedag betreffende de impact van de digitalisering op de rechtspositie van de consument. Bij de opmaak van het programma van deze studiedag – en derhalve ook bij de bepaling van de inhoud van dit boek – werd er bewust niet getracht om alle mogelijke topics te behandelen die verband houden met de bescherming van de consument in het digitale tijdperk. Er werd daarentegen naar gestreefd om een aantal onderwerpen te identificeren die toelaten te verduidelijken dat de Europese wetgever enerzijds wel degelijk oog heeft voor de reeds vermelde impact van moderne technologieën (bv. wat de uitwerking betreft van een wettelijke garantie bij de verwerving van digitale inhoud en van een risicoverdeling voor niet-toegestane betalingstransacties), maar dat er anderzijds ook nog een aantal updates noodzakelijk zijn (bv. wat productaansprakelijkheid betreft).

Aangezien enkel een consument die handelt met een onderneming wordt beschermd door regels van consumentenrecht, vereist een boek betreffende de

bescherming van de consument in een digitale omgeving vooreerst een analyse van de basisbegrippen onderneming en consument. In hun bijdrage houden *Gert Straetmans en Jan Blockx* daarbij zowel rekening met de in het Wetboek van economisch recht gehanteerde concepten als met de invulling van deze concepten in de rechtspraak van het Hof van Justitie. Niet alleen de afstemming van het ondernemingsbegrip uit de regels inzake marktpraktijken op het kartelrechtelijke ondernemingsbegrip, maar ook de doorwerking in het nationale recht van de Europese wetgeving en rechtspraak gebieden daartoe. De noodzaak tot een grondige en kritische analyse van het ondernemings- en het consumentenbegrip dringt zich des te meer op in de deeleconomie, waar de grens tussen klassieke ondernemingen en consumenten verder vervaagt. Men stelt immers vast dat niet enkel professionele ondernemingen goederen en diensten aanbieden, maar ook particulieren en semiprofessionelen (zgn. *prosumers*).

Vervolgens werd ervoor geopteerd ruim aandacht te besteden aan de aanbidding van digitale inhoud en digitale diensten. Meer concreet staat deze problematiek centraal in drie bijdragen, waarbij de auteurs vanuit verschillende reglementeringen de nieuwe rechtsvragen benaderen.

Jan Clinck analyseert de contractuele voorwaarden van overeenkomsten betreffende het gebruik van de cloud in het licht van de (klassieke) regels inzake onrechtmatige bedingen. Hij stelt aan de hand van de bespreking van een aantal voorbeeldclausules vast dat heel wat contractuele clausules in overeenkomsten betreffende het gebruik van de cloud vandaag problematisch zijn. Niet enkel het gebrek aan transparantie, maar tevens de mogelijkheid voor de dienstenverstrekker om de diensten en de contractuele voorwaarden eenzijdig aan te passen zijn volgens de auteur problematisch. Ook de vele aansprakelijkheidsbeperkingen creëren bijzondere problemen.

Shana Meys en Dimitri Verhoeven benaderen de levering van digitale inhoud en digitale diensten vanuit een dubbele invalshoek: vooreerst onderzoeken zij in welke mate het slachtoffer, dat schade lijdt ingevolge het gebruik van onveilige digitale inhoud (*i.e.* digitale inhoud die niet de veiligheid biedt die men zou mogen verwachten), over een verhaalsrecht beschikt tegenover de producent van de digitale inhoud op grond van de klassieke regels inzake productaansprakelijkheid. Zij besluiten dat deze wetgeving niet ontworpen is voor, noch aangepast is aan moderne en innovatieve producten. Daarna gaan ze dieper in op de Richtlijn Digitale Inhoud, die beoogt de situatie te regelen waarin een consument die digitale inhoud verwerft, wordt geconfronteerd met een gebrek aan overeenstemming (waarbij de digitale inhoud niet naar behoren functioneert). Daarbij stellen ze vast dat in de definitieve versie wordt tegemoetgekomen aan een hele reeks van kritieken die in het verleden werden geformuleerd met betrekking tot de oorspronkelijke tekst van het voorstel (bv. inzake het gebruik van subjectieve criteria en het gebrek aan termijnen).

Jarich Werbrouck ten slotte, analyseert de problematiek van digitale inhoud die is verwerkt in een lichamelijk roerend goed. Hij bespreekt daarbij de nieuwe Richtlijn Goederen en onderzoekt in welke mate de oplossingen die erin vervat liggen afwijken van de regels betreffende de consumentenkoop die vandaag van toepassing zijn op goederen met *embedded software*. Hij besluit dat in de nieuwe regeling, hoewel ze een aantal problemen oplost waartoe de toepassing van de huidige regels consumentenkoop leidt, niet altijd voldoende rekening wordt gehouden met de concrete werking van moderne technologie (en in het bijzonder met het belang van updates).

Twee bijdragen verleggen de focus naar de invloed van technologische ontwikkelingen op de wijze waarop diensten worden aangeboden. Roboadvies, *i.e.* de geautomatiseerde adviesverlening betreffende financiële instrumenten, is daarvan een mooi voorbeeld. In hun bijdrage stellen *Robby Houben, Michiel Demuyne en Aurélie Hendrickx* vast dat er vooralsnog geen specifieke regels zijn die toepassing vinden op roboadvies. Het zijn de “traditionele” MiFID-regels die gehanteerd moeten worden. Hoewel die technologie-neutraal zijn, is het niet altijd duidelijk hoe deze bepalingen toegepast moeten worden op geautomatiseerd beleggingsadvies. De auteurs pleiten evenwel niet voor nieuwe wetgeving, specifiek voor roboadvies, maar eerder voor de invoering van een Europees regelgevend kader voor *regulatory sandboxes*, waarin deelnemers onder toezicht van een financiële toezichthouder kunnen experimenteren met nieuwe bedrijfsmodellen.

Ook *Reinhard Steennot en Julie Goetghebuer* stellen in hun bijdrage betreffende de bescherming van de consument bij niet-toegestane mobiele betalingstransacties vast dat de door de Europese wetgever uitgewerkte risicoverdeling voor niet-toegestane betalingstransacties technologie-neutraal is. De regels die in Boek VII WER gehanteerd worden om het risico tussen de betaler en de betalingsdienstaanbieder te verdelen, verschillen niet naargelang het gaat om het onrechtmatig gebruik van een klassiek elektronisch betaalinstrument, dan wel over het onrechtmatig gebruik van een mobiel betaalinstrument. Waar er aan mobiele betaalinstrumenten extra risico's voor consumenten verbonden zijn, lijken die vooral verband te houden met het feit dat op één (gestolen) smartphone verschillende betaalinstrumenten aanwezig kunnen zijn, aan het feit dat een smartphone gevoeliger is voor diefstal dan een pc of laptop, en aan het feit dat in het geval waarin een fraudeur zich toegang kan verschaffen tot de mobiele banking-app (of deze kan installeren buiten medeweten van de consument), deze plots ook toegang krijgt tot de spaarrekening en de gebruikslimieten van het instrument kan wijzigen. Daarnaast moeten consumenten waakzaam blijven niet het slachtoffer te worden van *phishing*.

Wat de handhaving van consumentenrechten betreft, kan vooreerst gewezen worden op de inzetbaarheid van *blockchain*-technologie en *smart contracts*. In zijn bijdrage analyseert *Skander Bennis* de mogelijkheden van *blockchain* om de betrouwbaarheid van digitale gegevens te verhogen door de detectie van mani-

pulaties te vereenvoudigen en zo mogelijk te voorkomen. *Smart contracts* laten daarbij toe bepaalde processen te automatiseren, zoals de uitvoering van verbintenissen. *Blockchain* en *smart contracts* delen de Europese consumentrechtelijke doelstelling van vertrouwen te scheppen in een informatief asymmetrische context. Hij acht de inzetbaarheid van *smart contracts* voor de handhaving van consumentenrechten veelbelovend, maar of de consument daarvan op korte termijn de vruchten zal plukken, valt nog af te wachten. Weliswaar kan de consument ten aanzien van ondernemingen die gebruikmaken van *blockchain*applicaties en *smart contracts* rekenen op een aanzienlijke hoeveelheid consumentvriendelijke verplichtingen die aan ondernemingen worden opgelegd, maar de vraag rijst of *blockchain*-applicaties en *smart contracts* in de huidige wetgevingsomgeving wel een voldoende kostenefficiënt alternatief vormen voor de bestaande technieken.

Ook in de bijdrage van *Lauranne Claus en Stefan Rutten* staat de afdwingbaarheid van consumentenrechten centraal, maar dan met de focus op procesrecht. Collectieve en grensoverschrijdende consumentenvorderingen staan reeds geruime tijd op de Europeesrechtelijke agenda en culmineerden recent in de “New Deal Mededeling” van de Europese Commissie, waarin zij vaststelt dat “*de bestaande mechanismen voor individueel verhaal ontoereikend zijn in ‘situaties van massaschade’ die grote aantallen consumenten in de EU treffen*”. Beide auteurs stellen eveneens vast dat het geen sinecure is om grensoverschrijdende schendingen van het consumentenrecht te beteugelen. Ondanks de harmonisatie-inspanningen op Europees niveau wijzen zij op het gebrek aan volledige harmonisatie van de privaatrechtelijke sancties en inzonderheid van het bevel tot staking van schendingen van het consumentenrecht. Voornamelijk de beperkte territorialiteit van dergelijke bevelen tot staking bemoeilijken de afdwingbaarheid in grensoverschrijdend verband. Naarmate er meer schendingen van consumentenrechten worden gepleegd met gebruikmaking van het internet vergroot nog die moeilijkheid. De nieuwe SCB-Verordening, die op 17 januari 2020 in werking treedt, tracht hieraan weliswaar te verhelpen, maar het zwaartepunt bij de handhaving blijft ook daarin bij de lidstaten. Zo stelt deze nieuwe verordening geen centraal handhavingsorgaan in en creëert het evenmin een volledig geharmoniseerde procedure om grensoverschrijdende inbreuken tegen te gaan. De auteurs verwelkomen de ruimere bevoegdheden van de bevoegde autoriteiten onder de verordening alsook de betere coördinatie van de noodzakelijke samenwerking tussen nationale autoriteiten die in de verordening wordt vooropgesteld, maar betreuren dat het voorstel van de Europese Commissie om de bevoegde autoriteiten in de mogelijkheid te stellen om financiële compensaties op te leggen, uiteindelijk niet in de nieuwe SCB-Verordening werd opgenomen. De hierboven aangehaalde ‘*new deal*’ voor de consumenten blijft dan ook meer dan noodzakelijk.

Reinhard STEENNOT en Gert STRAETMANS

INHOUD

<i>Voorwoord</i>	v
------------------------	---

Impact van technologische evoluties op de kwalificatie van onderneming en consument

Gert STRAETMANS en Jan BLOCKX	1
I. Inleiding	1
II. Ondernemingsbegrip in het WER	2
A. Veelvoud aan ondernemingsbegrippen	2
B. Algemeen ondernemingsbegrip WER	4
C. Het ondernemingsbegrip in Boek IV (en V) WER	6
1. Natuurlijke of rechtspersonen	6
2. Economisch doel/activiteit	8
3. Duurzaamheid	11
D. Het ondernemingsbegrip in Boek VI WER	12
1. Onderneming in marktpraktijken	12
2. Verkoper bij oneerlijke bedingen	15
III. Consumentenbegrip in het WER	18
A. Natuurlijk persoon	19
B. Handelen voor niet-beroepsmatige doeleinden	20
C. Consument van digitale diensten	23
IV. De impact van technologische evoluties: de ‘deeleconomie’	25
A. Wie verkoopt aan wie?	26
B. Wanneer is een natuurlijke persoon een onderneming?	29
V. Conclusie	36

Onrechtmatige bedingen in contracten betreffende het gebruik van de cloud

Jan CLINCK	37
I. Inleiding	37
II. Het begrip ‘cloud computing’	38
III. Het juridische kader	39
A. Verschillende juridische verschijningsvormen	39
B. Het regime inzake onrechtmatige bedingen	41
1. Algemeen	41

2.	De zwarte lijst	43
3.	De algemene toetsingsnorm	43
a.	Een beoordeling met inachtna- me van alle concrete elementen	44
b.	De transparantievereiste	45
c.	De uitsluiting van kernbedingen	47
4.	De sanctie	48
IV.	Een nadere kijk op een aantal bedingen in overeenkomsten betref- fende het gebruik van de cloud	50
A.	De kennisname en aanvaarding van de overeenkomst	51
1.	Het gebruik van hyperlinks	51
2.	Verwijzingen naar andere documenten en voorwaarden	53
3.	De taal van de overeenkomst	56
a.	Bedingen dienen opgesteld te zijn in een duidelijke en begrijpelijke taal	56
b.	Bedingen die de taal vastleggen waarin de overeen- komst uitgelegd moet worden	58
B.	Bedingen die de dienstverlener toestaan de voorwaarden of inhoud van de overeenkomst te wijzigen	60
1.	Bedingen waarbij de dienstverlener eenzijdig de contrac- tuele voorwaarden kan wijzigen	60
2.	Bedingen waarbij de dienstverlener de inhoud van de dienst eenzijdig kan wijzigen	62
C.	Bedingen die de aansprakelijkheid van de onderneming uitsluiten of beperken	64
1.	Bedingen die bepaalde soorten aansprakelijkheid uitsluiten	65
2.	Bedingen die de schadeomvang beperken	67
V.	Besluit	69

**Digitale inhoud en aansprakelijkheid. De Richtlijn Digitale Inhoud en
Digitale Diensten en de Richtlijn Productaansprakelijkheid nader toegelicht**

	Shana MEYS en Dimitri VERHOEVEN	71
I.	Inleiding	71
II.	De Richtlijn/Wet Productaansprakelijkheid en digitale inhoud	72
A.	Algemeen	73
B.	Krachtlijnen van de Richtlijn/Wet Productaansprakelijkheid	75
1.	Algemeen	75
2.	Toepassingsvoorwaarden	75
3.	Verweermiddelen	82
C.	De uitdagingen van de Richtlijn/Wet Productaansprakelijk- heid toegepast op innovatieve producten, zoals digitale inhoud	84

III.	De Richtlijn Digitale Inhoud en Digitale Diensten	89
A.	Toepassingsgebied	90
1.	Volledige harmonisatie	90
2.	Personeel toepassingsgebied	91
3.	Materieel toepassingsgebied	92
4.	Tegenprestatie consument.	97
B.	Voorschriften voor de levering van de digitale inhoud	99
C.	Overeenstemming van de digitale inhoud met de overeenkomst ..	99
1.	Subjectieve criteria	100
2.	Objectieve criteria	101
3.	Updates	102
4.	Integratie van de digitale inhoud.	103
5.	Rechten van derden	103
6.	Contractuele afwijking	104
D.	Commerciële garanties	104
E.	Aansprakelijkheid van de leverancier.	105
F.	Bewijslast	106
G.	Genoegdoening in geval van verzuim te leveren	108
H.	Vormen van genoegdoening bij gebrek aan overeenstemming met de overeenkomst.	109
1.	In overeenstemming laten brengen	109
2.	Een passende prijsvermindering of ontbinding	111
3.	Schadevergoeding	115
I.	Wijziging van de digitale inhoud	116
J.	Recht op ontbinding van langetermijncontracten	117
K.	Recht op verhaal	119
IV.	Besluit	119

Goederen met ‘*embedded software*’. Consumentenbescherming 2.0 in tijden van digitale inhoud?

	Jarich WERBROUCK	121
I.	Inleiding	121
II.	Niet naar behoren functionerende digitale inhoud – <i>de lege lata</i>	122
A.	Bijzondere regels inzake overeenkomsten op afstand of buiten de verkoopruimte gesloten overeenkomsten	122
B.	Bijzondere regels inzake consumentenkoop	129
III.	Naar een tweesporenstelsel voor digitale inhoud – (Goederen met <i>embedded software</i>	135
A.	Inleiding	135
B.	Digitale inhoud en digitale diensten – Goederen met <i>embedded software</i>	140

C.	Gebrek aan overeenstemming van goederen met digitale elementen	141
D.	Aansprakelijkheid van de verkoper – Vormen van genoegdoening	147
	1. Aansprakelijkheid van de verkoper	147
	2. Vormen van genoegdoening	153
IV.	Besluit: consumentenbescherming 2.0, of toch eerder 1.1?	157

Geautomatiseerd advies ('robo-advies') en bescherming van de financiële consument

	Robby HOUBEN, Michiel DE MUYNCK en Aurélie HENDRICKX	159
I.	Inleiding	159
II.	De markt voor geautomatiseerd beleggingsadvies: enkele inleidende beschouwingen	164
III.	Regelgevende economie: opportuniteiten en risico's	166
	A. Robo-advies: de opportuniteiten voor beleggers	166
	B. Robo-advies: de risico's voor beleggers	168
IV.	Juridische inbedding van robo-advies in de MiFID-reglementering ..	171
	A. De oefening	171
	B. Robo-advies en MiFID	171
	1. De MiFID-reglementering in een notendop	171
	2. Is de MiFID-reglementering van toepassing op robo-advies? ..	175
	3. Wat als robo-advies zou worden gedecentraliseerd?	180
	4. Privaatrechtelijke afdwinging van de MiFID-reglementering inzake robo-advies	181
V.	Besluit	184

Bescherming van de consument bij niet-toegestane mobiele betalings-transacties

	Reinhard STEENNOT en Julie GOETGHEBUER	187
I.	Inleiding	187
II.	Mobiele betaalmogelijkheden: een overzicht	189
	A. Situering	189
	B. Klassieke overschrijving uitgevoerd via een mobiel toestel	190
	C. Contactloos betalen	191
	1. <i>Near Field Communication</i> : algemeen	191
	2. Contactloos betalen via de bankkaart	191
	3. Contactloos betalen via de smartphone	192
	4. Contactloos betalen via de smartwatch en andere 'wearables' ..	193
D.	Payconiq by Bancontact	195
	1. Situering	195

2.	Werking	196
E.	Mobile Wallets	198
1.	Apple Pay	198
a.	Situering	198
b.	Werking	199
2.	Google Pay	200
a.	Situering	200
b.	Werking	200
III.	Toepassingsgebied Boek VII WER: betalingsdiensten	205
A.	Algemeen	205
B.	Uitsluitingen	206
IV.	Concepten betaalinstrumenten en niet-toegestane betalingstransacties	208
A.	Betaalinstrument	208
B.	Concept niet-toegestane betalingstransactie	209
V.	Verplichting om de betaalrekening van de betaler voorlopig te crediteren in afwachting van een definitieve verdeling van het risico ...	213
VI.	Definitieve aansprakelijkheidsverdeling onder PSD2	216
A.	Het belang van de kennisgeving	216
B.	Transacties voor kennisgeving: basisregeling	219
1.	Limiet van 50 euro	220
2.	Grove nalatigheid	220
a.	Grove nalatigheid: invulling	220
b.	Bewijslast	225
C.	Transacties voor kennisgeving: geen aansprakelijkheid van de betaler indien geen sterke cliëntenuauthenticatie wordt verlangd ..	227
D.	Transacties voor kennisgeving: geen mogelijkheid om onrechtmatig gebruik te ontdekken	229
VII.	Aansprakelijkheidsverdeling voor instrumenten die zijn uitgesloten van het toepassingsgebied	231
VIII.	Besluit	232
Consumentenbescherming bij blockchain en smart contracts		
	Skander BENNIS	235
I.	Inleiding	235
II.	Blockchain en de consument	237
A.	Blockchain: een sequentiële gedistribueerde gegevensstructuur ..	237
1.	Het sequentieel structureren van gegevens	238
a.	Datastructuur, data-archief en transactielogboek	238
b.	Technieken en toepassing	240
2.	Een gedistribueerde omgeving	242
B.	Het nut van blockchain voor de consument	247

C.	Blockchain en de AVG.....	249
1.	Voorwerp van de bescherming en blockchain.....	249
2.	Enkele schijnbaar onoverkomelijke hindernissen.....	253
D.	Blockchainapplicatie ‘tokens’ in het consumentenrecht.....	258
III.	Smart contracts en de consument.....	262
A.	Smart contracts en enkele aanverwante concepten.....	262
B.	Smart contracts: de moeite waard voor de consument?.....	266
1.	Het potentieel.....	266
2.	De uitdagingen.....	270
3.	Smart contracts in het consumentenrecht.....	271
IV.	Besluit.....	278

Afdwingen van consumentenrechten in grensoverschrijdend verband

	Lauranne CLAUS en Stefan RUTTEN.....	279
I.	Opzet.....	279
II.	De Belgische vordering tot staking in grensoverschrijdende geschillen.....	280
A.	De vordering tot staking; algemeen.....	280
1.	Procedure zoals in kort geding voor de voorzitter van de ondernemingsrechtbank.....	281
2.	Eisgerechtigden.....	282
3.	Territorialiteit van het bevel tot staking.....	283
B.	Internationale bevoegdheid/rechtsmacht.....	284
1.	Brussel Ibis-Verordening bepaalt de rechterlijke bevoegdheid ..	285
a.	Algemene bevoegdheidsgrond: woonplaats van de verweerder.....	285
b.	Bijzondere bevoegdheidsgrond: plaats van het schadebren- gende feit.....	286
2.	Focus op inbreuken gepleegd via het internet.....	288
C.	Toepasselijk recht.....	291
1.	De regels van consumentenbescherming als politiewet vóór de Rome II-Verordening.....	292
2.	Rome II-Verordening.....	293
a.	Algemeen aanknopingspunt: recht van de plaats waar de schade zich voordoet.....	293
b.	Verduidelijking van het algemene aanknopingspunt inzake oneerlijke concurrentie en daden die de vrije concurrentie beperken.....	294
i.	Oneerlijke concurrentie in de zin van artikel 6.1 Rome II-Verordening.....	294
ii.	Schade aan de concurrentieverhoudingen of de collectieve belangen van consumenten.....	295

3.	Focus op inbreuken gepleegd via het internet	296
III.	Nieuwe SCB-Verordening en intracommunautaire vordering tot staking	297
A.	Doel en toepassingsgebied van de SCB-Verordening	298
B.	Bevoegde autoriteiten en de intracommunautaire vordering tot staking	300
C.	Minimumbevoegdheden van de bevoegde autoriteiten	302
D.	Wederzijds bijstandsmechanisme en gecoördineerd onder- zoeks- en handhavingsmechanisme	302
1.	Wederzijdse bijstand bij inbreuken binnen de Unie	302
2.	Gecoördineerd onderzoeks- en handhavingsmechanisme voor wijdverbreide inbreuken en wijdverbreide inbreuken met een Uniedimensie	303
E.	Waarschuwingen en sweeps	305
IV.	Financiële compensatie voor de consument	305
V.	Besluit	309

